

De avonturier

Er was eens een avonturier die geen avonturen kon vinden. Hij zocht en zocht, maar vond er geen. Hij vroeg aan alle dorpelingen of ze een avontuur wisten, maar niemand wist er een.

Op een dag kwam hij weer eens bij de schoenmaker en voor de zoveelste maal vroeg hij: 'Weet jij misschien een avontuur?'

'Ja,' antwoordde de schoenmaker, 'ik heb over je vraag nagedacht, ik weet er een.'

'Daar hoor ik van op,' zei de avonturier, 'jij bent de eerste die een avontuur weet.'

'Kijk,' sprak de schoenmaker, 'wij wonen in de bergen en daar zijn geen avonturen.

Weet je wat ik een echt avontuur vind?'

'Ik ben benieuwd,' zei de avonturier.

'Dan zal ik het zeggen,' vervolgde de schoenmaker, 'zwemmen in de zee, dat is een avontuur. Ik weet niet hoe een zee eruitziet, want ik woon in de bergen en de zee is heel, heel ver vandaan, maar als ik een avonturier was zou ik in de zee gaan zwemmen. Maar ja, ik ben een eenvoudige schoenmaker, dus blijf ik hier.'

'Goed dat ik je gesproken heb,' zei de avonturier, 'ik ga meteen op zoek naar de zee en dan ga ik erin zwemmen.'

'Als je maar niet vergeet mij te vertellen hoe het afgelopen is,' zei de schoenmaker.

De avonturier ging op stap. Hij trok door steden, waar hongersnood en besmettelijke ziekten heersten, hij vocht met rovers die de wegen onveilig maakten, hij kwam langs plekken waar de volkeren in een veldslag verwickeld waren, maar na een jaar zoeken vond hij de zee waarin hij wilde zwemmen. Hij liet z'n laarzen en z'n hoed op het strand en sprong in de zee. Hij wou net z'n armen uitslaan om te zwemmen toen er een grote walvis aankwam die hem opslokte. Daar zat onze avonturier gevangen in de buik van de grote walvis. Dat is een tegenvaller, dacht de avonturier, maar laat ik niet mopperen. In deze buik is ruimte genoeg, dus ik kan het ervan nemen. Hij ging op z'n rug in de buik van de walvis liggen en wachtte af. Een dag later kwam er een grote golf naar binnen, waar de walvis zich bijna in verslikte. Hij spuwde de golf naar buiten en met de golf lag ook de avonturier weer op het strand.

Hij trok z'n laarzen aan, zette z'n hoed op het hoofd en begaf zich op weg naar de bergen. Hij trok door steden waar hongersnood en besmettelijke ziekten heersten, hij vocht met rovers die de wegen onveilig maakten, hij kwam langs plekken waar de volkeren in een veldslag verwickeld waren, maar na een jaar zoeken vond hij de bergen waar hij woonde.

De dorpelingen vroegen: 'Hoe was het in de zee?' Maar de avonturier antwoordde: 'Eerst naar de schoenmaker. Dat heb ik hem beloofd.'

'En,' vroeg de schoenmaker, 'was zwemmen in de zee een avontuur of niet?'

'Nee,' antwoordde de avonturier, 'het was geen avontuur. Ik wou net gaan zwemmen toen er een walvis kwam die mij opslokte. Ik heb een dag in z'n grote buik gelegen en toen heeft ie me weer aan land geworpen. Zodoende heb ik nog steeds geen avontuur beleefd.'

'Dat is een tegenvaller,' zei de schoenmaker, 'een volgende keer beter.'